

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. D.**, proti žalovanému: **Magistrát města Opavy**, se sídlem Horní nám. 69, Opava, v blíže nespecifikované věci, o námitce podjatosti soudců, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Na 8/2025,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Monika Javorová, JUDr. Miroslava Honusová a JUDr. Petr Hlušík, Ph.D. **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci žalobce vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Na 8/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 23. 5. 2025 u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 25. 3. 2025, č. j. MSK 31213/2025 společně s návrhem na zrušení blíže nespecifikovaného opatření obecné povahy, který krajský soud vyloučil k samostatnému řízení.

[2] Dne 9. 6. 2025 byla krajskému soudu ze strany žalobce podána námitka podjatosti. Žalobce žádá vyloučení soudců JUDr. Moniky Javorové, JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. z projednávání věci pro podjatost. Žalobce uvedl, že vyloučení jsou soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. V této souvislosti odkázal na usnesení krajského soudu ze dne 8. 2. 2024, č. j. 79 A 4/2023-46, jímž bylo dle tvrzení žalobce porušeno jeho právo na přístup k soudu.

[3] Jmenovaní soudci k námitce uvedli, že k podateli (žalobci) ani k věci nemají osobní ani jiný vztah, pro který by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti. Ve vztahu k řízení vedeném pod sp. zn. 79 A 4/2023 uvedli, že se jednalo o jinou věc téhož podatele, která byla týmž senátem krajského soudu odmítnuta. Nejedná se o situaci „*předchozího soudního řízení*“ ve smyslu § 8 odst. 1 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že „soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“.

[5] Ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti (důvody), z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je totiž vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, nález Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).

[6] Z námítky podjatosti učiněné žalobcem se podává, že podjatost soudců JUDr. Moniky Javorové, JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., spatřuje v tom, že tito soudci krajského soudu rozhodli rovněž ve věci vedené pod sp. zn. 79 A 4/2023, v níž byl účastníkem řízení žalobce, přičemž jeho žaloba byla odmítnuta, čímž bylo dle tvrzení žalobce porušeno jeho právo na přístup soudu. Žalobce však nenamítl žádné konkrétní okolnosti, které by svědčily o vztahu jmenovaných soudců k věci či k účastníkům řízení, resp. které by zavdávaly pochybnost o jejich nepodjatosti. Zákon přitom výslovně stanoví, že postup soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech nemůže být důvodem pro vyloučení soudce (viz výše citovaný § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s.; srov. též např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003-47, č. 283/2004 Sb. NSS). Ani výsledek řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 79 A 4/2023 proto nemohl být nyní důvodem pro vyloučení soudců z projednávání a rozhodnutí ve věci z důvodu podjatosti (viz § 8 odst. 1 *in fine* s. ř. s.). Jmenovaní soudci se rovněž nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

[7] Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti, neodbornosti či nesprávnosti vedení řízení. Zpochybňovat rozhodnutí či postup krajského soudu jistě lze, k tomu však slouží opravné prostředky, jsou-li přípustné, nikoliv námitka podjatosti. V této souvislosti Nejvyšší správní soud dodává, že proti usnesení krajského soudu ze dne 8. 2. 2024, č. j. 79 A 4/2023-46, žalobce podal kasační stížnost; řízení o kasační stížnosti však bylo zastaveno usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2024, č. j. 7 As 45/2024-2, neboť žalobce včas nezaplatil soudní poplatek. Své výhrady k usnesení krajského soudu č. j. 79 A 4/2023-46, žalobce měl možnost uplatnit, avšak v důsledku vlastního pochybení tuto možnost promarnil. To však nezakládá důvod podjatosti výše jmenovaných soudců.

[8] Vzhledem k těmto okolnostem Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudci JUDr. Monika Javorová, JUDr. Miroslava Honusová a JUDr. Petr Hlušík, Ph.D., nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 22 Na 8/2025.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu